

FIETSEN IN TOSCANE 17-05-2024 t-m 27-05-2024

Met: Anja en Arnoud Thüss

Je locatie

San Salvatore, Varese, Italië

Pontremoli, 54027 Massa-Carrara, Italië

Bestemming toevoegen

Opties

Route naar je telefoon sturen

Link kopiëren

via A2

13 u 33 min. zonder verkeer

1.259 km

Op deze route moet je tol betalen.

Deze route doorkruist meerdere landen.

Details

Pontremoli verkennen

Restaurants

Hotels

Tankstations

Parkeren

Meer

18 mei – 25 mei 2024

• 7 of 8-daags Pinkster-fietsavontuur

• Incl ontbijt (evt diner=meerprijs)

• Incl deelname **Tour Day Pontremoli**

• Gebruik hele boerderij

• Fietstochten op maat met gids of materiaalwagen

• Overnachtingen (3 slaapkamers, elk 2 bedden)

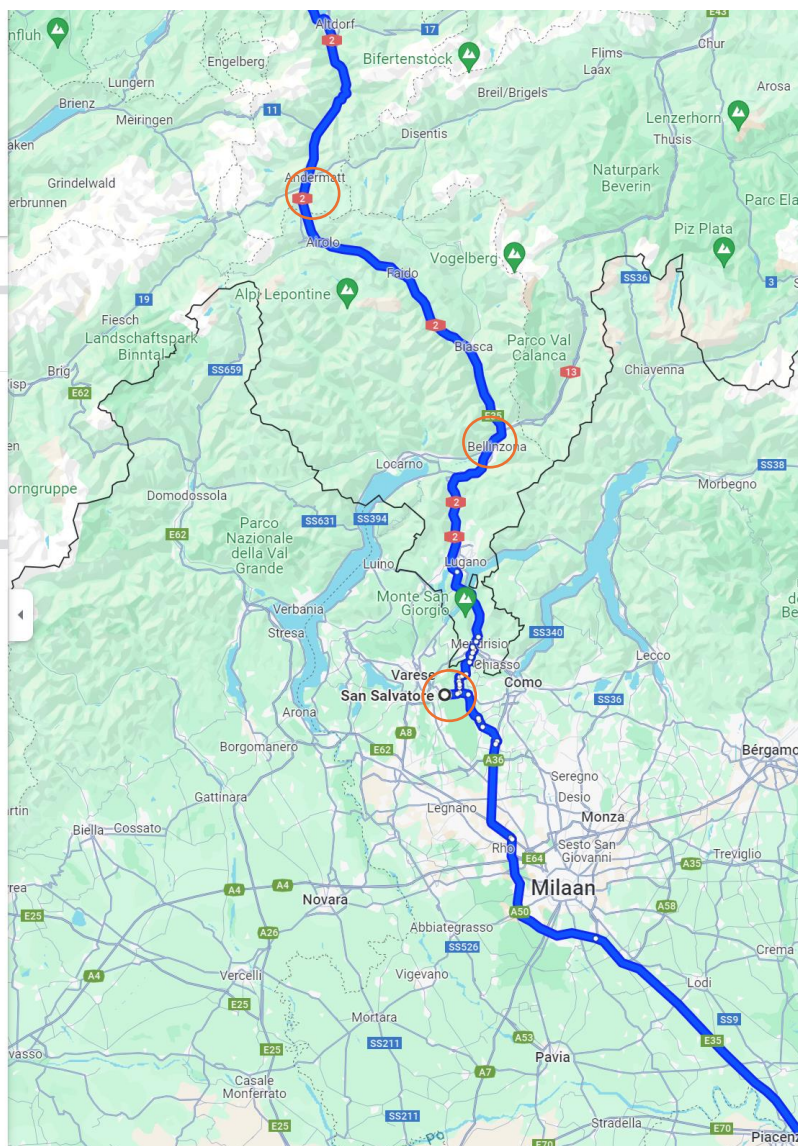
• Pizza avond

• Fietsenschuur met gereedschap

• Vanaf € 695 p.p.

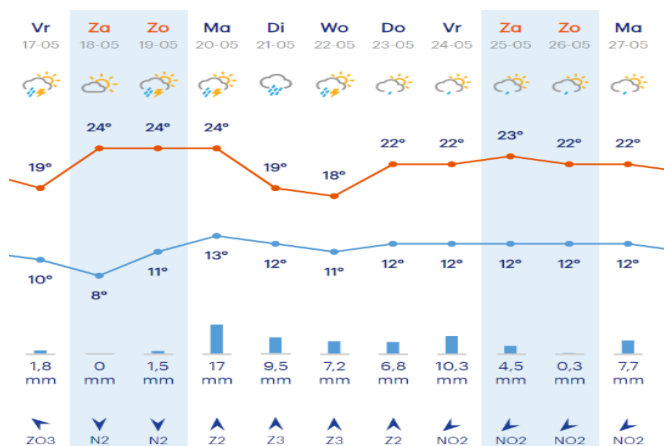
Meer informatie

Direct reserveren

11 uur

Weersverwachtingen deze periode:

Al enige tijd verheugen we ons op een vakantie. Een mooie uitdaging gevonden in Toscane, noordelijker dan we gewend zijn en dus niet echt Toscane volgens Anja.

We hadden ons ingeschreven in een appartement waar nog 4 anderen bij zouden kunnen en hadden de eigenaar/routeplanner en begeleider in één te kennen gegeven dat wij geen bezwaren zouden hebben om dit te delen met anderen, het zou zelfs gezellig kunnen zijn om nieuwe medefietsers te leren kennen.

De voorbereiding al langer met e-mail wisselingen met Arnoud, die ons heel nauwkeurig van informatie voorzag.

Er diende zich in de week tevoren wel een gegadigde aan, een dame, die via Arnoud had gevraagd of ze mee kon rijden. Wij wilden echter autonoom in het reizen zijn, maar zouden geen bezwaar hebben een extra deelgenoot te hebben in het huisje. Niets meer vernomen.

Ook een te vernoemen feit is dat Kasper gedurende onze afwezigheid op ons huis past. Zo konden we de 17e na een goede nachtrust en met een volle wagen (fietskleding, materialen, eten/drinken) en 2 gravelbikes, kun je op alle terrein wel mee overweg en Anja had niet voor niets een gloednieuwe Bianche Impulso die nog geen 30 km op de teller had, redelijk op tijd de 1250 km naar Avia aanvangen.

Besloten om ook in 2 delen te rijden, de eerste dag het grootste gedeelte om de dag erna wat vroeger in de middag al aan te komen. Kunnen we ons al installeren en mogelijk wat van de omgeving verkennen.

De tussenstop net voor de Italiaanse grens gehouden na een lange reis met diverse wegopbrekingen, her en der een gevalletje pech en de Gotthard-tunnel, eenrichtingsverkeer, dus een langere wachttijd. Na de Gotthard even gepauzeerd en toch besloten daar een hapje te nemen, je weet maar niet of je nog ergens terecht kan (was al 20:30 uur).

Van de pauze ook gebruik gemaakt om een hotel te zoeken, die we in Bellinzona vonden en vastlegden. Dat was ook de laatste mogelijkheid die we van te voren hadden ingeschat, dus doel gehaald. Om 22:00 uur trokken wij erin en na nog een kop koffie en nog wat rekken op telefoon en boek doken we om middernacht onder het te kleine dekbed.

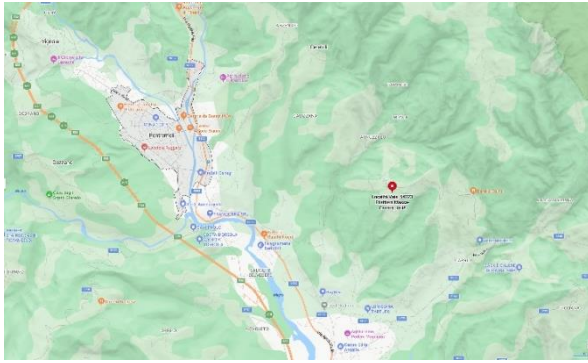
240518 NAAR AVIA

De volgende morgen om 7:40 uur op, het lage bed had wel een prima matras, maar of mijn voeten lagen eronder uit of mijn torso moest afkoelen(! letterlijk vond Anja), maar op zich een goede nachtrust gehad.

Na een sober, wel voldoende ontbijt om 9:00 uur gaan rijden, nog zo'n 325 km dus we dachten snel in Pontremoli te kunnen zijn. Maar ja, Pinksteren, mooi weer en een volle snelweg naar de stranden braken toch in het begin op.

Daarna na de afslag van de E35 kregen we een pracht landschap voorgeschoteld, wat al meteen een vakantiestemming met zich meebracht.

Arnoud had een goede beschrijving gegeven en zo konden we de poort door de smalle, steile kronkelige naar het huis vonden en rustig naar boven rijden, zonder hem te hoeven bellen om te gidsen. Een warm onthaal, waar Anja toch eerst zich wilde installeren voordat er fietsverhalen over en weer werden uitgewisseld.

Een sightseeing van huis en haard (ook het uitzicht), maar ook van het land eromheen met fruit en kruiden en een Italiaanse lunch en dan ...

De 1e rit.

Al in de afdaling merkte ik dat de achterrem aanliep, die eigenlijk ook geheel op bleek te zijn.

Maar goed, dus alleen maar voelen hoe zo min mogelijk lawaai gemaakt werd, totdat het uiteindelijk toch te lastig werd en ook te zwaar met constant een blokkade te fietsen.

Aan de kant van de weg, wisselen, maar een zuiger konden we niet genoeg ingedrukt krijgen. Dus, naar de fietsenmaker, die gelukkig niet al te ver uit de route was en volgens Arnoud ook zeer goed bekend stond. Dus zonder achterrem 6,5 km rustig licht afgedaald en daar werden we vrijwel direct geholpen. Snel met 2 man, expert werd er bijgehaald, werd de fiets weer geheel in rijvaardige staat gemaakt (zelfs hydraulische vloeistof werd aangevuld, schakelingen weer herijkt, remmen getest -voor en achter- en voor €20,-- kon ik weer als nieuw verder. Er werd overigens geen woord vuilgemaakt, gewoon werken, geen uitleg en doe.

Nu kregen we van alles aan natuur en cultuur voorgeschoteld, een waar genoeg om mee te beginnen, wat klimmetjes in de benen en de steile eindklim naar het huisje, niet meer naar het foodfestival in Pontremoli vanwege het tijdstip en vermoeidheid Anja na een lange dag en besloten met een eigen brouwsel/pastaschotel van Anja.

Grootste lotto-prijs in dit cafeetje

's Avonds nog even buiten gezeten en genoten van de vallende duisternis, de avondzon en de langs scherende vleermuizen. Telefoon doorspitten en zien het internetwerk te pakken te krijgen en dan nog dit verhaal afmaken.

Tijd om na te dromen van deze al prachtige dag.

Om 8:00 uur werden we wakker. Al een tijdje liggen genieten, tijdens het af en toe weer wegduiken, van de vrolijke noten van de vele vroege vogels.

Arnoud had een luxe ontbijt klaargemaakt, die we gedrieën in de tuin gezellig met een zonnetje hebben verorberd.

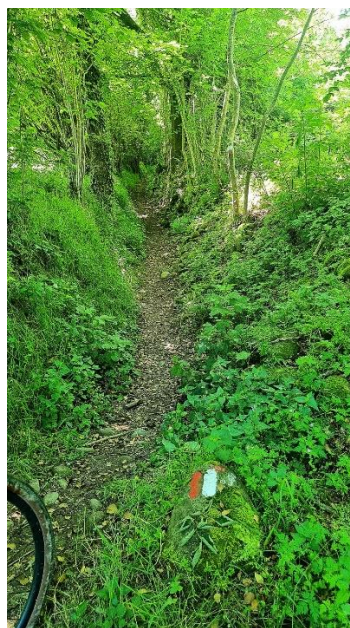
Daarna nog een kop koffie op de kamer en gereedmaken voor vertrek om 10:00 uur. Ook had Arnoud al een GPS-route voor vandaag toegezonden.

Een gravelrit op het programma, met een mogelijk extra rondje (met klim) als dit nog fysiek haalbaar is. Op voorhand dus doen!

Ja, lyrisch waren we gisteren al, maar nu zat alles erop en eraan. Mooie plaatsjes, fantastische gravel en bospaden, een MTB krul om de techniek te schaven en dan toch nog

een knetterharde val op mijn linkerschouder op een ogenschijnlijk simpel en mooi strak bospad.

Moet je ook maar geen foto's al rijdend maken, een kei zit altijd wel even dwars. Na wat ademhappen en het empathische medeleven van Arnoud en Anja, waar laatstgenoemde nogal cynisch wist op te merken: als hij niet meer op de fiets stapt is er pas wat aan de hand.

Kortom, rijden en meer genieten van alles wat cultuur, natuur en het Italiaanse leven zo aantrekkelijk maakt.

Koffie op een pleintje in de zon bij wat locals, tussen de middag een broodje in een vooral stil cafeetje en de begeleiding van het vogelorkest op de flanken van de heuvels.

Ook de laatste lus nog een kuitbijter, waar Arnoud nog bezorgd was om Anja. Nergens voor nodig, ze komt overal boven!

"kattendorpje"

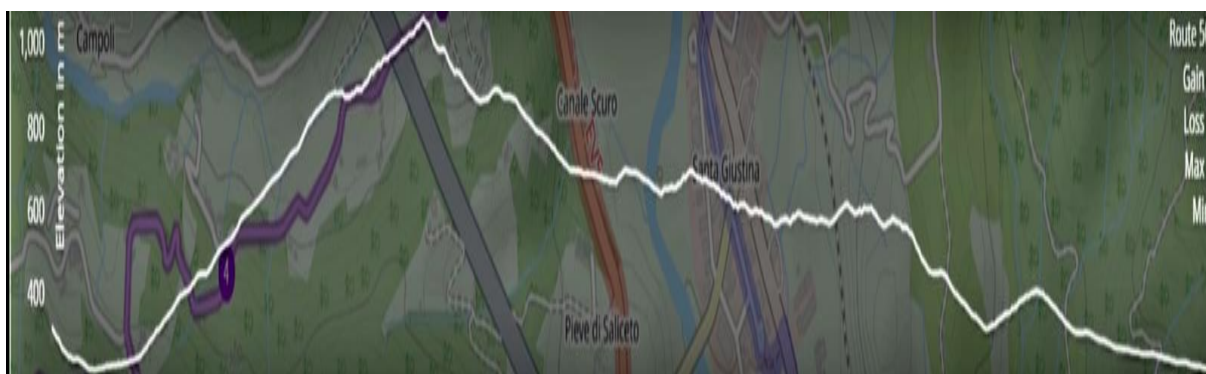
In Filattiera nog een fototentoonstelling bekeken en een plaatselijke (rommel-)markt op het plein bekeken. Anja vond nog 4 mooie beschilderde bordjes, dus meenemen, en ook wat verse tuinbonen om vanavond te eten, heerlijk.

De klim naar ons huis wat bekender, maar desnietaltemin een stevige aanslag op de ademhaling en kuit, en dan een apertatiefje van onze gastheer. Een aperol spritz met nootjes op het terrasje in de schaduw/zon.

Weer een prachtige dagtocht en na douchen een (rest-plus) maaltijd à la Anja voor de bekroning en de beloning, koffie op het terras met de al verzakte zon bij een temperatuur van 18°C en windkracht 01.

Nog wat schrijven, telefoonsysteem en lezen en dan zit de dag er wel weer op.

Voor morgen ook al afgestemd, 50 km met eerst een klim van 8 km naar het punt recht in ons uitzicht naar Arzelato (zie profiel).

N.B. Anja doet aan squats op de gravelfiets!

Vanavond met de deur dicht en genieten van de warmte in huis. Buiten volop regen.

Maar eerst over vandaag. Weer een goed begin met een vroeg ontbijt, want gezien de weersverwachtingen wilden we op tijd op de fiets zitten. Overigens weer speciale broodjes en een eitje erbij.

En dan snel op pad.

We starten met een klim van ca 8 km naar 1000 m hoogte, een pittige opgave. Een bosrijke omgeving met soms uitzichten op het dal van de Magra en de tegenover gelegen heuvels, waar onze pleisterplaats zich ook bevind. Helaas niet in beeld gekregen, mede door het mistige weer.

De klim was op sommige delen best steil, maar de afdaling beloofde een geleidelijke en mooie bochtige weg te zijn, dat zouden we ondervinden na een verdiende kop koffie 2 cappuccino en 1 doppio espresso Hier ook nog even gesproken met 4 Belgen, die al opschepten over hun E-MTB ervaringen.

Dus de afdaling, heerlijk om als een skiër het swingende gevoel te hebben om de berg af te roetsjen. Intussen ook genietend van de uitzichten, de zang van de vele vogels, het zien van diverse keutels van zwijnen en/of herten, de vele kleuren bloemen en hun geuren.

Ook nog te vermelden de legio kleine plantages met wijnranken, iedere familie heeft voldoende voor eigen gebruik en gaat er niet commercieel mee de boer op. En dan is het zo 13:00 uur.

Wat gaan we doen, eigenlijk etenstijd maar besloten om nog een ommetje van 6 km te maken. En dan volgden de eerste druppels, die overgingen in een korte, hevige plensbui.

We konden gelukkig schuilen onder de bomen en na een paar minuten met wat motregen en jasjes aan weer door.

Onderweg een opbreken, waardoor we terug moesten en bovenlangs de route gingen vervolgen. Mooi dat we hier door een sprookjesbos reden vol eeuwenoude eiken. Even verderop kwamen we langs een kasteelmuur, waar een echte fotoshop met Arnoud (voor zijn website) gemaakt werd.

Prachtige muren, poort en beeldentuin.

Terug in Pontremoli de stad in en de echte binnenstad even bekeken alvorens ons tegoed te doen aan een soort puddingbroodjes met veel crème en een hartig taart hapje vooraf en natuurlijk ook cappuccino, latte macchiato en doppio espresso.

Besloten dat het voor Anja voldoende was en Arnoud en ik er nog zo'n 20 km bij zouden nemen, de helft op en de helft neer. Mijn benen voelden de crème al in beiden benen zakken, dus op eigen hartslag omhoog.

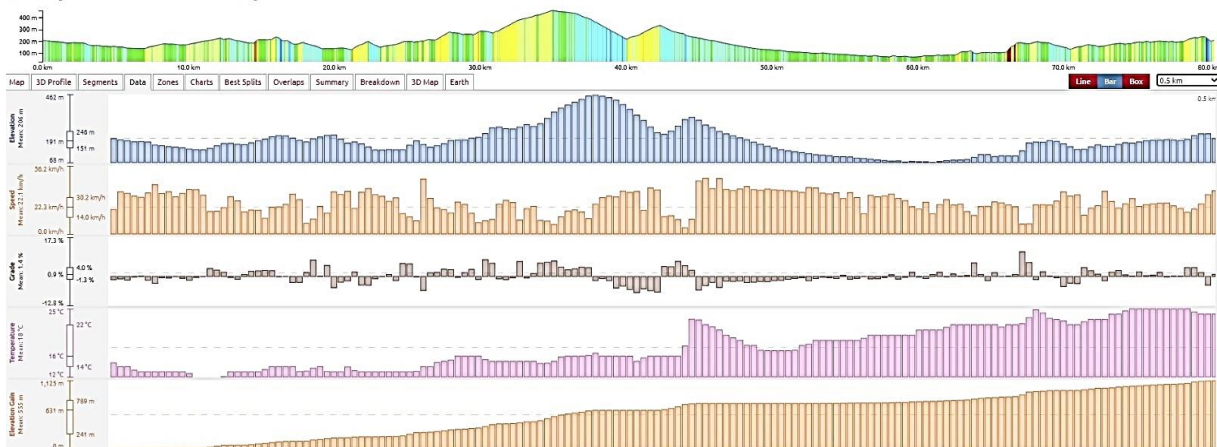
Boven op, Gronola met het bord van de 'Giro 1999', bij het nemen van de foto's begon het ineens te hozen en zagen we gelukkig een afdakje. Hier het ergste afgewacht en dan snel de resterende kilometers de afdaling in. Na enkele honderden meters begon het weer te sijpelen, dus jasjes aan en al snel ging het over in striemende regen met onweersslagen. Zo de afdaling als een surfer over het water, maar wel voorzichtig, genomen. Gelukkig bij het naderen van Pontremoli was het weer droog en konden we de laatste kilometers het water uit de schoenen fietsen en droog de klim opgaan naar ons appartement.

Anja hing uit het balkon en moest me toch even op de foto zetten, terwijl ik ademhappend met bijna zwart voor de ogen mijn longen weer voldoende in bedwang had.

Douchen, borrelen waarbij Arnoud aanschoof en me trakteerde op een Karmeliet triple. Ook meteen afgestemd wat we morgen wilden doen. Dat worden 80 km met 1000 hm, wat voor Anja ook te doen is.

Alsof je door een museum rijdt - Fivizzano

Daarna mocht ik, als gebruikelijk bijkomen, terwijl Anja de maaltijd bereidde.

De avond in met nog een kop koffie, boek lezen en de wetenswaardigheden aan het papier toevertrouwen en intussen hopen dat blessures en stijve benen vanzelf weer zullen overgaan.

Afijn, dat zien we morgen dan wel weer!

240521 FIVIZANNO

Gisteren lagen we er vroeg in, toch een inspannende dag geweest. We zouden wat later opstaan en proberen om 9:00 uur te vertrekken.

Om 6:30 uur al klaar wakker en "zwemmend" het bed uit. Wat zitten proberen om DynamicWatch te installeren en al een begin van her dagverpleging om de tijd te doden.

Mist in de morgen, baart me al wat zorgen.

Het weer is een casino, een tombola in deze regio. Maar veelal meer achter de bergruggen slechter dan in de dalen.

Dus weer erop uit voor een mooie tocht naar Fivizzano, met als toetje het kasteel.

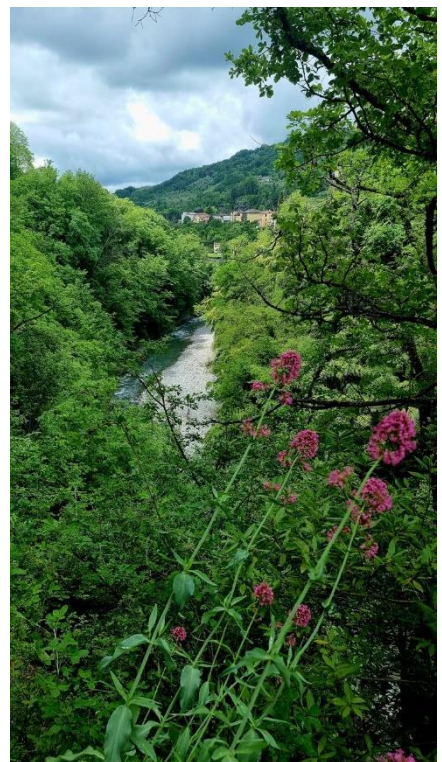

Maar eerst, wederom naar Scott, de fietsenmaker voor het herstellen van nu de voorrem. Deze liep gisteren aan het eind aan, maar vanmorgen was het een gepiep van jewelste. Vermoedelijk ook een remschijf die verbogen was. Daarbij ook een bewegend achterwiel, waarschijnlijk versleten lagers.

Langzaam daalt mijn humeur over deze fiets en het vertrouwen in 12GO.

Afijn, de voorrem werd onderhanden genomen en voor het achterwiel moesten we in de namiddag terugkomen.

Langs een geweldig mooie, bosomzoomde weg klotmen we zo omhoog. Af en toe prachtige doorkijkjes, maar vooral de rust, nauwelijks verkeer en het op jezelf bouwen en in gedachten lekker wegzakken.

Boven magnifieke uitzichten over het grote, komvormige en vooral groene dal. En dan op-en-neer naar de lunch in Fivizzano.

Op een mooi en zeer rustig pleintje in de zon zitten bikkelen. Daarna nog even 2 km door en dan lag daar een fantastisch, ik kan me

indenken, een onneembare vesting/kasteel op een rotspartij.

Hierna de 40 km terug, minder indrukwekkend, ook meer langs een doorgaande weg, maar gelukkig ook minder zware klimpartijen. Wederom kwamen we bij een kasteel, er werd wel gewaarschuwd voor een wegoopbreking, maar als fietser kan je ver komen. Dat bleek ook wel in de afdaling na dit kasteel, een grote wegverzakking door het deels wegspoelen van berm en weg.

Zoals gezegd geen belemmering voor fietsers.

De afdaling was weer slingerend over een "Belgisch" aandoende weg en daarna was het nog zo'n 10 km huiswaarts over een reeds bekende weg bovenlangs de Macra.

Moe en voldaan snel wat drinken, douchen en dan weer naar Scott, samen met Arnoud (handig om Italiaans te kunnen spreken). Helaas, deze week geen mogelijkheden voor herstel en de eigenaar maakte zich ook niet zo druk om de veiligheid. Dus onverrichter zaken terug en de rest van de week aanpassen met afdalen en schakelen naar het grootste verzet.

Bij terugkomst weer samen een borrel genomen (2 Karmeliet, 1 witte wijn) en na ook de pasta gekookt te hebben, had Anja een heerlijke zalmpasta voor ons drieën klaar. Een rode wijn erbij, wat kaas en tomaatjes en een aantal mooie verhalen uitgewisseld.

Nog een koffie en het normale ritueel en onze dag weer met een mooi gevoel afgesloten.

Morgen een mannendag gravelen en Anja wilt wat gaan hardlopen en de dag aan zichzelf hebben. Gaat goed komen, ondanks de tombola aan weersvooritzichten.

Het komt, zoals het komt, Het gaat, zoals het gaat.

240522 CHE MERAVIGLIOSA, GRAVELEN

Met z'n tweeën, want Anja wilde een dag niet fietsen. Zij koos ervoor om wat te gaan hardlopen, mede om dit ook bij te houden, maar ook omdat zoveel dagen achter elkaar fietsen pittig is en volgens haar ook saai.

Ik heb daarentegen, na wat weerzin, volop genoten.

De weerzin kwam voort uit een, ditmaal, lege voorband. Er moest een flesje in, maar met een kapotte schouder en duim kostte me dat teveel kracht, energie en ook lol, want weer wat met die fiets.

Gelukkig, na een kop koffie en uitblazen en een positieve mindset opzetten me snel omgekleed en dus konden we rond 10:30 uur, terwijl het weer ook wat was opgeklaard, op pad.

Eerst wat binnen en om Pontremoli heen. Het watertje, het kasteel, een nog in renovatie zijnde kerkje en een leuke lage beukenlaan gaven mooie indrukken alvorens de bossen in te duiken.

Wisselend terrein, na eerst een lange asfaltklim te hebben doorstaan, technisch en niet te zwaar, wel met pittige stukjes, maar bovenal “meravigliosa”. Alle kleuren groen, scherpe bosluchten die onze neuzen balsemden, keien, grind en smalle bospaadjes. Ook wieden we door een weiland en terug. Maar steeds weer mooie bochtjes, waaromheen een steeds andere wereld aan uitzichten zich aan ons opdrongen.

*Pontremoli/Avia,
het huis links midden*

Op de helft ongeveer gaf ik aan koffie te willen drinken en bij toeval was daar ook een restaurantje dat Arnoud niet kende. Een perfecte pleisterplaats en just-in-time, want tijdens het veroveren van een lekker broodje bleek het te regenen. Kort, maar voldoende om daarna weer droog de rit te hervatten.

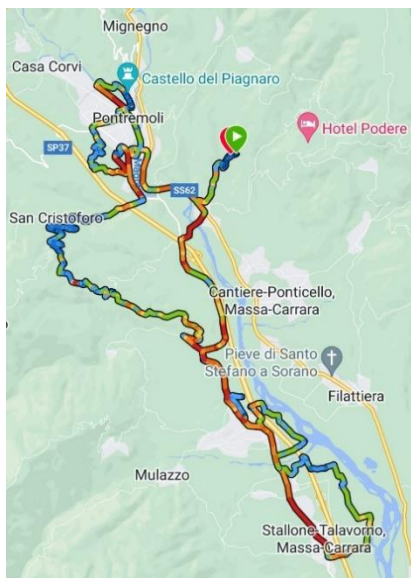

Hier werd het wat lastiger, met dichtbegroeide paden, glibberige keien, maar wel minder klimmetjes en makkelijkere daal partijen.

Nog een tweetal honden die ons dachten het leven zuur te maken, maar ze hadden buiten de waard gerekend. Arnoud stuurde pardoes op de blaffende beesten af, die daarna beteuterd zonder ons na te komen lieten gaan.

Ja, dan zit er nog maar één ding op, de klim naar het huisje. Altijd weer lastig na de inspanningen, ik denk ook zonder, met stijgingspercentages van 12-17%.

Anja had al gebeld waar we bleven, zij zat zich te verkleumen want ze kreeg de toegangsdeur niet open. We waren gelukkig al in de buurt, dus hoefde ze niet te lang te wachten.

I want to go (12GO?)

240523 PIETRASANTA

Wakker en opstaan, alleen het hoofd wilt maar niet op gang komen vandaag, alsof alles in een waas voorbij trekt.

Een dagje toeristen.

Natuurlijk had Arnoud ons weer van veel informatie voorzien over wat bezichtigingswaardig was op iets meer afstand dan we met fietsen zouden overbruggen.

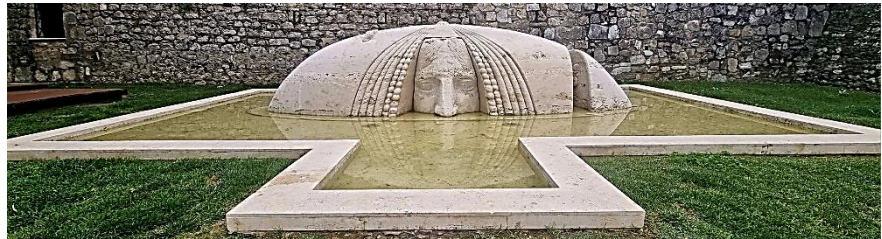
Meerdere plaatsjes met leuke kernen, maar vooral Pietrasanta was volgens hem aan te raden, mede door de voormalige wielrenner Aliverti en zijn winkeltje. Zelfs nog wat uitgewisseld met hem, waarop hij trots zijn fiets van de giro liet zien en met hem op de foto.

P.S. ook wees hij op een foto van hem met Bontempi.

Een winkel vol met relikwieën en memories aan zijn voormalige wielertleven.

Op weg naar de binnenstad van het kleine plaatsje, de auto wat verderop geparkeerd en alles wandelend gedaan om de historie goed in ons te laten bezinken.

Diverse kunstobjecten door de gehele stad, maar ook opgeslagen in gebouwen en kennelijk een heel kerkhof vol met beelden van klein tot groot en soms ook groepsgewijs geselecteerd.

Daarna begon het echte sightseeing en op het indrukwekkende plein met alle historische gebouwen en monumenten, nu ja, één was wel heel modern. Op het plein hebben we ook onze lunch genomen.

Het centrale plein:

Er werd voor vermaak van ons gezorgd. Een hele caravan van opnamemateriaal en legio mensen werd voor ons uitgesteld, niet voor een commercial breakdown, maar t.b.v. een opname voor een reclamespot voor aspirine.

Uren werk, terwijl dit met een mobieltje m.i. ook had gekund. Het leek me wat te groots voor hetgeen ze opnamen.

Bij gesprek met één van de dames van de bar gaf zij aan dat de kleding om een folklore à la Paleo in Siena leek te gaan:

Paleo dei Micci = the donkey race: <https://www.facebook.com/share/r/9VWV9jFEMEqNS6vJ/>

We hadden genoeg gezien en nog steeds was het tafereeltje gaande. Wij hadden intussen de lunch genoten en afgerekend, en nu een bezichtiging van het museum op ons programma. Fresco's, een oud uurwerk en wederom stilstaande groteske beelden.

Afijn, daarna nog even naar het slot daarboven geklommen, wat wel een mooi uitzicht gaf over het stadje en verderop de zee, maar er was alleen maar een muur te bezichtigen.

Genoeg gezien, en geen zin meer in andere indrukken, dus weer op het huisje aan, waar we om 17:00 uur van een warme kop thee mochten lurken. En meteen ook maar de verslaglegging ter hand genomen.

Arnoud sloot nog even aan om de routes van morgen te bespreken. Ook geopperd om er een "complete fietsdag" van te maken, wat met enthousiasme werd ontvangen. Later zei Anja dat hij boodschappen had gedaan voor het zelf maken van pizza, in de bakoven buiten. Dat houden we dan maar tegoed voor zaterdag.

Diner voor twee, rode kool met aardappelen, erwten en een tartaartjes. Later komt de yoghurt nog wel, maar eerst even 'hangen', bankzitters!

Het lezen, nu voor de 2e avond, voelt extreem aan. Niet zozeer de woorden die onder je ogen doorglijden, noch het verhaal dat door hart en ziel kan snijden. Vooral het ondervinden van rust, van het jezelf bezig (moeten) houden zonder TV of internetseries.

"Voor ieder wat waars" filosofisch en methodisch fileren van tijden, van nieuws en politiek, van groep of individu, maar vooral het besef dat we eigenlijk in achterlijke tijden leven, niet geloven, niet vertrouwen en vooral niet samen bouwen.
Morgen meer, maar met perspectief naar de toekomst.

240524 GIRO PANARAMICO & PAESI

Wakker worden door de zon, die door een kier in het openstaande, kleine raampje langzaam over mijn gezicht schuift. De notie ervan en het tot je laten doordringen is hemels. Het houdt ook een belofte in, namelijk dat het een mooie dag kan worden.

Echter, de zon had zelf net een glimp tussen het wolkendek gevonden en was even daarna weer geheel achter de grauwe deken verdwenen.

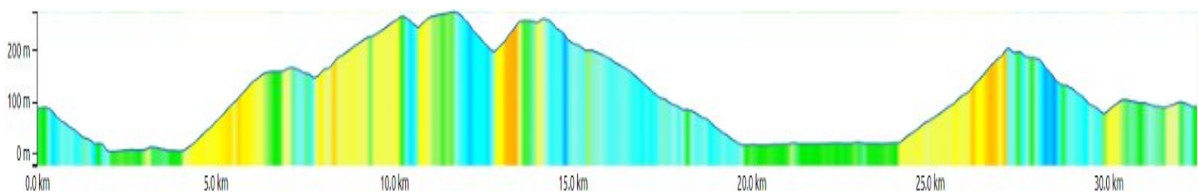
Het dal lag er daardoor nog licht natrillend, loom uitziend bij, met rond de bergtoppen dekens en flarden van mistige, witte-grijze wolken.

De vogels, als gewoonlijk, doen hun best om met hun geschetter dit stilleven weer wakker te schudden.

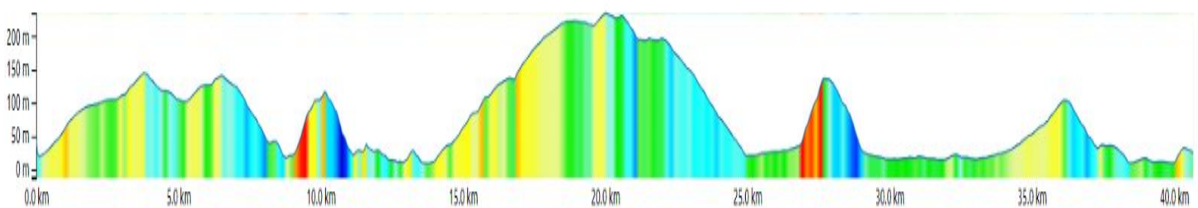
Zo is de dag begonnen en gaan we ons opmaken voor een, waarschijnlijk, weer prachtige fietsdag. Een tocht die iets verder van huis af begint en bestaat uit twee delen. Ruimte dus om een geplande lunch tegemoet te zien.

Nog even van de betrekkelijke stilte blijven genieten en dit gevoel zwart-op-wit vastleggen tijdens het wachten op het door Arnoud verzorgde ontbijt. Al heb ik wel even thee klaargezet voor Anja, die ervan houdt om daar haar dag mee aan te vangen tijdens haar iets wat tragere ritme van wakker worden.

Giro panoramico

Giro dei paesi belli

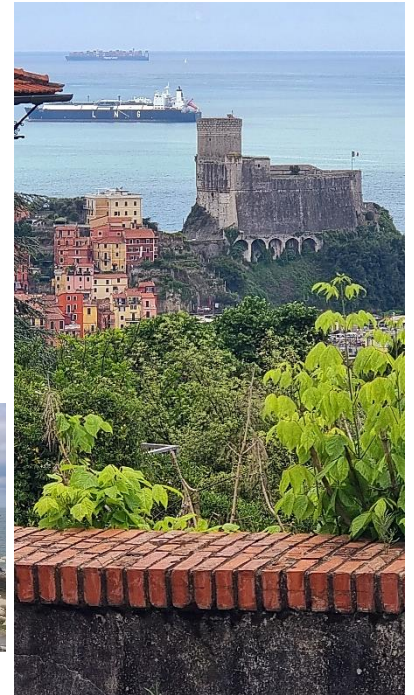
Profilen van de voorgestelde 2 routes.

De dag liep zoals gepland. Ontbijt om 8:00 uur, vertrek om 9:00 uur met de Volvo en om ca. 10:00 uur de fietsen van de wagen.

Alleen bij het vertrek op de fiets was het nog wat bewolkt al kwam de zon meer en meer door. Dat lokte de vraag op bij Arnoud of Anja liever eerst nog aan de koffie wilde om het verder op te laten klaren. Dat was buiten de waard gerekend en dus gingen we op weg.

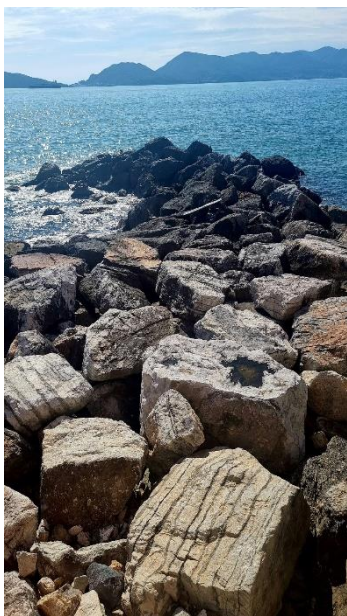
Je kunt lyrisch zijn en blijven de gehele dag door, Wat een adembe-nemende, niet alleen door het fietsen in het geaccentueerde terrein, de schoonheid van de uitzichten en van de dicht op elkaar gebouwde en gekleurde gebouwen met altijd wel een centrale kerk en/of fort.

Ook de steegjes, meest redelijk steil door de dorpjes, zijn een baken van rust en allemaal goed onderhouden en clean.

Slechts één afwijking van het plan was om aan het eind van de 1e lus, niet geheel af te dalen naar zeeniveau om later weer hetzelfde stuk op te moeten, maar om op een plateautje te lunchen met weids uitzicht op bossen, bergen, stadje en zee.

Uiteindelijk de fietsdag compleet gemaakt met een extra heen en weer naar Tellaro, een Cinque Terre-achtig plaatsje, waar we langer rondgelopen hebben, maar eerst genoten van een welverdiend ijsje.

Terug in San Terenzo (Lerici) eerst de beleving 'compleet' gemaakt met borrel en hapjes aan het strand, in half schaduw met de volle zon genieten aan het strand. Daarna nog een klim naar de auto en omgekleed om te voet weer naar het haventje af te dalen en met een visdiner (2x zwaardvis, 1x Dorade) een geweldige afsluiting van deze zeer **complete fietsdag** te hebben.

P.S. een collega fietser met partner aan het strand, identieke zwembroek, matcho houding tot aan het water. Zijn opgetrokken en verkrampte lijf gaf aan dat hij even zijn houding niet kon blijven etaleren. Na een half uur durfde hij toch 5 minuten te zwemmen.

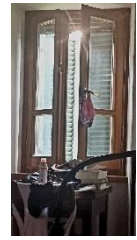
En in Vaia nog een kop koffie met z'n drieën en met de dagelijkse afronding van foto's opmaken en versturen zat de dag er op, tijd voor een verkwikkende nachtrust.

Vaya con Dios.

240525 TRESANA

De ogen waren al vroeg open, terwijl de wekker me nog 1,5 uur gaf. Dat werkt niet voor deze man en dus achterstallig onderhoud opgepakt, het verslag van gisteren afgerond.

Net als gisteren viel er op een gegeven moment een straal zonlicht op mijn gezicht. Grappig.

We zouden meerdere opties hebben om er vandaag op uit te gaan afhankelijk van het humeur van de weergoden. Maar ook Arnoud had zo zijn bedenkingen en stuurde ons alvast een route naar Tresana toe. Niet de 3-passentocht, het weer was te wisselend en de verschillende meteo's gaven allen wel een beeld van grote kans op regen.

Na het ontbijt dus snel op pad en toch had onze routemaster en gids weer een afwisselende tocht voor ons uitgezocht. Klimmen zaten erin, door prachtige nog wilde bossen. Vollegrond met verschillende soorten bomen en struiken, die allen in elkaar gevlochten leken te zijn, maar zeker niet stammetje aan stammetje netjes door mensenhand geplaatst waren.

Al vrij snel een eerste klim om vast te wennen naar Mulazzo, halfweg op de berg. Een fantastisch dorp, lijkt wel trapsgewijs op de heuvelrug opgebouwd te zijn naar het einde, een (vergaan) slot. Hier kondigden zich de eerste druppeltjes al aan en na een korte daling naar de 2e klim van de dag leek het weer droger te worden. In de 2e afdaling werd het donkerder en ook het gerommel kwam steeds dichterbij.

Beneden angekommen namen we het zekere voor het onzekere, direct het cafeetje in aan de overkant van de weg. Net op tijd, de hemel met alles erin kwam naar beneden.

Zo hebben we een uurtje met koffie doorgebracht, kijkend naar de neerplensende regen (een voordeel was, dat mijn fiets weer wat schoner werd). De radar gaf in deze tijd ook aan dat we precies in de kern van het onweer zaten en dat het regengebied weliswaar niet groot was, maar wel precies op onze route.

Na dat uurtje werd het wat droger en ook de blauwe lucht werd een steeds grotere vlek. De rest van de dag zou het zonnig en droog blijven.

Wij dus vol goede moed weer op avontuur. De eerstvolgende en ook spectaculairste klim bood zich al snel aan. Even van de weg afgebogen om een heel pittoresk plaatsje in te gaan, 3 huizen, een kip en 2 oude mensen, die ogenschijnlijk nog nooit andere mensen hadden gezien.

Gevolgd door stukken van 18, 29 tot 22% in het eerste deel, een 100m bijkomen en dan nog een ruk met 14-17%. Dat werd goed gemaakt door het uitzicht wat we boven aantroffen.

Een slot, met nog wat kleine straatjes wederom in herbouw, maar ook een groot gezelschap dwarrelend in alle toonaarden over het pleintje. Na de bezichtiging bleek ook het gezelschap op te breken en daarna voor ons het laatste stukje klim naar boven.

Daarboven was een deel van het eerdergenoemde gezelschap neergestreken, het bleek een koor te zijn <CANTAMAGGIO> dat een aantal streekliederen ten gehoor bracht.

Even aangehoord en dan de diepte in met een steeds feller wordend zonnetje dat aan het bos een dampend en druipend beeld gaf met prachtige lichtschakeringen door de verschillende kleuren groen. De afdaling was lang en mooi, met goedlopende bochten en we waren dus in know-time beneden.

Tijd voor een broodje en drankje op een eenvoudig terrasje en dan verder langs nog meerdere leuke dorpjes en fantastische, rustige en op-en-neer gaande weggetjes. Het laatste dorpje was eigenlijk meer een lange straat, uitlopend op een pleintje met een breed uitzicht over het Magra-dal. Een heer zat hier te lezen alsof hij nooit anders deed, of was het met open ogen slapen?

Anja [Pontremoli 2024 - OneDrive \(live.com\)](#); Toine [Pontremoli 2024 - OneDrive \(live.com\)](#)

Daarna afdalen naar Villafranka en de bekende laatste 10 km naar Vaia.

De laatste klim van Anja hier: [Pontremoli 2024 - OneDrive \(live.com\)](#) [Pontremoli 2024 - OneDrive \(live.com\)](#)

Een afdronk op het huisterras, een bezichtiging van alle stallen en woonruimten en een wandeling door drietraps-gelegen land, met veel bramenplanten (onkruid en wordt langzaam maar zeker weggehaald) en een prachtig bremveld. En dan het laatste avondmaal met z'n tweeën. De keuken opgeschoond, koffie en schrijven in het dagboek van Arnoud. Daarna foto's bewerken en doorsturen.

Wat een mooie beleving hebben we gehad én in goed gezelschap.

240526-240527 AFSLUITING

Dit was het dan weer.

Een fraaie vakantie week met prima fietstemperaturen alleen de gravelbike had kuren maar wat een mooie streek.

Toscane, Pontremoli

anders dan we kenden 'n ander die de routes plande natuur, cultuur en actie.

Op de weg en gravelen klimmen met percentages over paden en door bossages.

En natuurlijk het proeven van Italiaanse geneugten alles wat maar deugde.
240526

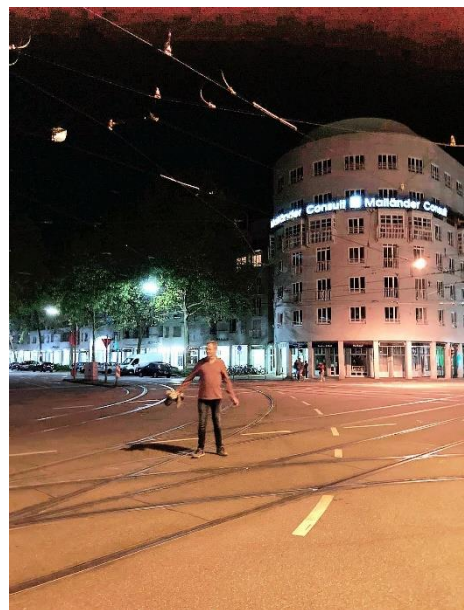

En dat was nog niet 'het einde'.
Of toch wel, een luxe hotel Santo met cocktailbar Santos in het centrum van Karlsruhe. De naam van de stad liet zich raden. Genoemd naar markgraaf Karl:

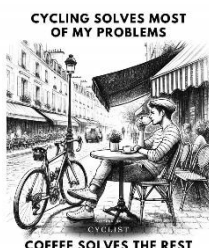
https://nl.m.wikipedia.org/wiki/Karel_III_Willem_van_Baden-Durlach

En ruhe, ja door de gehele stad rond 23:00 uur op zondagavond.

De cocktails voorafgaand aan een diner smaakten voortreffelijk en de Griek "Panorama" was een perfecte aanrader.
Daarna dus gewandeld door een pompeuze stad. Grote zware gebouwen en brede wegen, maar het echte centrum, kort gezien, gaf een weelde prijs die aanstekelijk is om nog eens een weekendje voor uit te trekken.

Dat was zeker ... het einde.

240527 THUUS

De laatste 550 km naar thuis.
Dat was dus van "Thüß naar huus"!

Home, sweet home.